

Arrest

nr. 151 673 van 3 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 13 februari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 januari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. LAUWERS en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Indische nationaliteit en bent u afkomstig uit Patalia district, Punjab, India. Lang geleden kreeg uw vader van zijn grootvader zijn gronden. In 2001 ontstond hierdoor een dispuut tussen uw vader en zijn broer, die zijn deel claimde. U werd door uw oom bedreigd met de dood en eenmalig kwam het tot een gevecht. U besloot het land te verlaten. Met behulp van een smokkelaar reisde u illegaal van India naar België. U was bijna een jaar onderweg. Enkele jaren na uw aankomst in België, op 16 januari 2007, vroeg u asiel aan. U daagde echter niet op voor het gehoor op het CGVS en er werd op 11 juni 2007 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (technische weigering) genomen. Op 15 januari 2008 diende u een tweede asielaanvraag in. Omdat u niet opdaagde voor het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd uw tweede asielaanvraag door de DVZ op 25 februari 2008 onontvankelijk verklaard. Op 19

mei 2008 diende u een derde asielaanvraag in. Deze werd op 29 mei 2008 niet in overweging genomen. Op 21 oktober 2014 diende u een vierde asielaanvraag in.

U legde nooit enige documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst verklaarde u op de DVZ in 2007, bij uw eerste asielaanvraag, dat u sinds **14 januari 2007** in België bent (zie verklaringen DVZ punt 40). Tijdens het gehoor op het CGVS daarentegen verklaarde u dat u reeds **14 of 15 jaar** in België bent en dat u India hebt verlaten in **2001** (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Gevraagd waarom u niet onmiddellijk na uw aankomst in België asiel hebt aangevraagd verklaarde u dat u bang was om gedeporteerd te worden naar India (zie gehoorverslag CGVS p. 2). De vaststelling dat u in 2007 geen zicht gaf op uw werkelijke aankomst in België en de vaststelling dat u **jaren hebt gewacht om asiel aan te vragen** doen op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Immers geeft u in geen geval blijk van nood te hebben aan internationale bescherming daar men redelijkerwijze kan verwachten dat men die inroept zodra men daartoe in staat is.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen tijdens uw eerste asielaanvraag op de DVZ op diverse punten compleet tegenstrijdig zijn aan uw verklaringen op het CGVS, afgelegd in 2014.

Ten eerste verklaarde u in 2007 op de DVZ dat **uw ouders in 2005 waren omgekomen** bij een aardbeving. Na de dood van uw ouders zou u **de gronden van uw vader hebben geërfd**. De broer van uw vader wilde zijn deel van de gronden en hierdoor ontstond een conflict, de kern van uw asielrelaas (zie verklaringen DVZ punt 41). Tijdens het gehoor op het CGVS daarentegen verklaarde u dat **uw ouders nog leven** en nog steeds in uw dorp wonen. **De gronden zouden nog steeds in het bezit van uw vader zijn** (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Wanneer u gevraagd werd waarom u tijdens uw eerste asielaanvraag hebt verteld dat uw ouders waren omgekomen in een aardbeving verklaarde u dat u inderdaad hebt gelogen. Gevraagd waarom u hebt gelogen verklaarde u louter dat dit zonder reden was. De vaststelling dat u over dergelijke cruciale elementen in uw asielrelaas liegt doet op ernstige wijze afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Ten tweede verklaarde u destijds dat u **geen broers of zussen** had (zie verklaringen DVZ punt 32). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u daarentegen dat u **2 broers en 2 zussen** hebt (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Dat u over dergelijke zaken liegt ondermijnt verder uw algehele geloofwaardigheid.

Ten derde verklaarde u in 2007 dat u **2 keer** bent aangevallen door uw oom, namelijk eenmaal in **2005** en eenmaal in **2006** (zie verklaringen DVZ punt 41). Op het CGVS verklaarde u dan weer dat u slechts **1 keer** bent aangevallen door uw oom (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Bovendien zou dit hebben plaats gevonden in **2001**. Tegenstrijdigheden met betrekking tot de kern van uw asielrelaas ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten vierde verklaarde u tijdens uw eerste asielaanvraag dat u niet naar de politie bent gestapt omdat **de politie corrupt is en omdat uw oom goede relaties heeft met de politie**. Daarom had het geen zin om bescherming te vragen bij de politie (zie verklaringen DVZ punt 41). Wanneer u tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd werd waarom u nooit naar de politie bent gestapt stelde u dat er **geen reden** was (zie gehoorverslag CGVS p. 6). De vaststelling dat u ook hierover tegenstrijdige verklaringen aflegde doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Dat u bovendien de laatste keer verklaarde dat er geen reden was waarom u nooit naar de politie bent gestapt toont aan dat er mogelijks bescherming kan geboden worden, maar dat u daarop geen beroep hebt gedaan. Evenmin hebt u een advocaat gecontacteerd om u te laten bijstaan (zie gehoorverslag CGVS p. 6).

Ten vijfde verklaarde u in 2007 dat u zich niet elders in India kon vestigen omdat **uw oom u overal zou terugvinden** (zie verklaringen DVZ punt 41). Wanneer u op het CGVS gevraagd werd waarom u zich niet elders in India kon vestigen verklaarde u dan weer dat u niet in India wilde blijven. Gevraagd waarom u niet in India wilde blijven stelde u dat er **geen reden** is (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Indien er al enig geloof kan worden gehecht aan uw beweringen, is het interne vluchtalternatief bijgevolg op u van toepassing om eventuele problemen met uw oom te ontwijken.

Ten zesde legde u tegenstrijdige verklaringen af wat betreft uw reisweg. Tijdens uw eerste asielaanvraag verklaarde u dat u **anderhalve maand** onderweg was van India naar België. U zou in India vertrokken zijn met een boot en anderhalve maand later zijn aangekomen in een onbekende haven. Van daaruit reisde u per taxi verder naar België (zie verklaringen DVZ punt 40). Tijdens het gehoor op het CGVS daarentegen verklaarde u dat u **bijna een jaar** onderweg was van India naar België. Behalve anderhalve maand met een boot zou u te voet en met een auto hebben gereisd. U kende echter geen enkel land dat u doorkruist bent tussen India en België (zie gehoorverslag CGVS p.

4). Het is niet geloofwaardig dat u bijna een jaar onderweg bent geweest en dat u niet weet via welke landen u bent gereisd.

Ten zevende verklaarde u in 2007 dat uw paspoort werd **afgenomen door de smokkelaar** (zie verklaringen DVZ punt 20). Op het CGVS daarentegen verklaarde u dat uw paspoort werd **gestolen door zakkenrollers** in de metro. Zes jaar geleden zou u hier in België een nieuw paspoort hebben bekomen zonder speciale reden. Ook dit paspoort legde u niet voor (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs kan neerleggen ter staving van uw identiteit of nationaliteit. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en de asielzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Het ontbreken van een origineel identiteits- of nationaliteitsdocument houdt een negatieve indicatie met betrekking tot het asielrelaas in. De vaststelling dat u geen enkel identiteitsbewijs kan voorleggen doet afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, zijn er geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3, 48/4 en 52 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 1 en 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"In die zin dat de bestreden beslissing besluit tot het ongegrond zijn van de aanvraag tot erkenning van het statuut van Vluchteling omdat verzoeker geen melding zouden hebben gemaakt van elementen waaruit zou blijken dat, in zijn hoofde, er ernstige aanwijzingen zouden zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Dat met de term "vluchteling", overeenkomstig het verdrag van Genève de persoon bedoeld wordt die "met rede vreest vervolgt te worden".

Dat het element van "vrees" - hetgeen op zich reeds een subjectief element is, en een geestesgesteldheid - verder wordt uitgewerkt in de woorden- "met rede".

Dat het samenbrengen van de twee termen tot uiting brengt dat het niet enkel de geestesgesteldheid van de geïnteresseerde is die maakt dat hij al dan niet vluchteling is, maar dat deze geestesgesteldheid gestoeld moet zijn op een objectieve situatie waarin die geestesgesteldheid haar oorsprong kan vinden.

Dat de woorden "met rede vrezen" dus tegelijkertijd slaan op een objectief en een subjectief element, en dat om te besluiten tot het al dan niet bestaan van een redelijke vrees, de twee elementen in ogenschouw dienen te worden genomen.

Dat verzoeker voldoet aan de twee gestelde eisen.

Dat blijkt uit internationale rapporten dat de mensenrechtensituatie in zijn regio van oorsprong in India beneden alle peil is, en dat deze situatie vooralsnog zeker niet als stabiel kan worden aanzien.

Dat overduidelijk blijkt dat verzoeker -in het verleden zowel als nu- in de onmogelijkheid verkeerd om de bescherming in te roepen van de staat tot dewelke hij behoort.

Dat deze zowel objectieve als subjectieve elementen een meer dan duidelijke aanwijzing geven omtrent het gegrond zijn van de redelijke vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker.

Dat deze elementen niet toelaten om te besluiten dat er in hoofde van verzoeker, geen ernstige aanwijzingen zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

De Commissaris-generaal achtte het gepast om in voorliggend dossier een afwijzende beslissing te nemen.

De Commissaris-generaal stelt dat er zich tegenstrijdigheden voordoen in het asielrelaas van verzoeker en ook t.o.v. het asielrelaas van een eerdere aanvraag.

Verzoeker meent dat dit te wijten is aan zijn medische en psychische toestand. Hij biedt dan ook zijn excuses aan voor het onsamenhangende asielrelaas dat daaruit volgde.

Verzoeker verblijft reeds lange tijd in België. Hij werd onlangs uit zijn woonst gezet door zijn verhuurder, raakte hierdoor al zijn spullen kwijt en leefde enige tijd op straat, terwijl hij medicatie behoeft. Hij is nog steeds in de war door deze gebeurtenissen die op hem een grote indruk hebben nagelaten.

Bovendien lijdt verzoeker aan diabetes (zie medisch attest en aanvraag 9ter) en indien deze niet goed wordt verzorgd, stelt verzoeker dat hij vaak een vertoebelde geest heeft. Het is wetenschappelijk onderbouwd dat een hoge bloedsuikerspiegel een negatieve invloed heeft op de hersenen en dat diabetespatiënten cognitieve problemen (geheugenproblemen, aandachts- en concentratieproblemen) kunnen hebben (zie internetartikel : 'hoog in de bol' , www.diabetesfonds.nl).

Hierin ligt de enige oorzaak van de tegenstrijdigheden die werden vastgesteld, namelijk de medische voorbeschiktheid. Het CGVS is schromelijk in gebreke gebleven om met deze zaken rekening te houden en die naadloos een uitleg geven voor de vastgestelde tegenstrijdigheden.

Dat dit geenszins afbreuk doet aan de redelijke vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker.

De verzoeker dient uiteraard :

De waarheid te spreken, en zijn medewerking verlenen voor de reconstructie van de feiten.

Zich de moeite getroosten om zijn verklaringen te staven met alle mogelijke overtuigingsstukken, en een redelijke uitleg geven over elk gebrek aan stavingsstuk. Indien nodig, dient hij de moeite te doen om bijkomende elementen aan te brengen.

Alle pertinente informatie over zichzelf en zijn verleden beschikbaar te stellen, en dit op een manier die het de interviewer mogelijk maakt de feiten te reconstrueren. Hij dient op een redelijke en plausibele manier de redenen uiteenzetten die tot zijn vlucht hebben geleid. Hij dient op alle vragen te antwoorden.

De interviewer dient :

Van de verzoeker te verkrijgen dat deze zijn geval uiteenzet op een zo duidelijk en volledig mogelijk wijze, en met alle stavingsstukken waarover hij beschikt.

De waarheidsgetrouwheid van de verzoekers te evalueren, en evaluatie te maken van alle stavingsstukken die werden overgemaakt (met daarbij aan verzoekers het voordeel van de twijfel te gunnen), teneinde alle objectieve en subjectieve criteria die aan de basis liggen van elk individueel geval bloot te leggen.

Deze criteria vergelijken en toetsen aan de Conventie van 1951 teneinde tot een correcte conclusie te komen aangaande de voorliggende asielaanvraag.

In voorliggend geval is er derhalve een schending van artikel 1 A(2) van de conventie van Genève, in die zin dat het onmogelijk is dat de weigeringsbeslissing op een correcte manier alle redenen van verzoeker, en die ertoe hebben geleid dat hij zijn land diende te verlaten, in overweging heeft genomen."

2.2. Stukken

Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift zonder inventaris: een aanvraag ter regularisatie op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, een medisch attest en informatie over diabetes.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) hij jaren na zijn aankomst in België – waarover hij tegenstrijdige verklaringen aflegt – gewacht heeft om een asielaanvraag in te dienen en (ii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn ouders en zijn broers en zussen, over de aanval van zijn oom, over de reden waarom hij niet naar de politie ging, over de reden waarom zijn oom hem overal in India zou terugvinden, over zijn reisweg en over het verlies van zijn paspoort.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift aanvoert dat hij in de war is door de gebeurtenissen die hij heeft meegemaakt en dat hij omwille van zijn diabetes vaak een vertroebelde geest heeft, dient erop gewezen dat hij geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van een trauma in zijn hoofd kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoonbaar dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen. Uit het bij onderhavig verzoekschrift gevoegde medisch attest blijkt bovendien niet dat verzoeker omwille van zijn diabetes last heeft van geheugenproblemen. Dat dit mogelijk voorkomt bij diabetespatiënten, betekent niet dat dit in verzoekers geval aan de orde is. Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS, blijkt er uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Daarnaast bevestigt verzoeker in onderhavig verzoekschrift het feitenrelaas zoals dit wordt weergegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze de beweerde geheugenproblemen zijn verklaringen zouden hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Voorts komt verzoeker niet verder dan het opwerpen van losse beweringen en theoretische beschouwingen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen de motieven in de bestreden beslissing echter niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER